

Sygn. akt: VIII W 44/18

WYROK

Dnia 14 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Maciej Michałowski

Protokolant stażysta Sara Ostrowska

w obecności oskarżyciela -----

po rozpoznaniu dnia 7 sierpnia 2018 roku

sprawy:

Ł. S. s. K. i A. z domu N.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

pełniąc funkcję prezesa i zajmując się sprawami finansowymi (...) sp. z o.o. zatrudniając pracowników, działając w warunkach czynu ciągłego, nie wpłacił w ustawowych terminach (tj. do dnia 20-go miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaliczkę pobrano) na rachunek Drugiego Urzędu Skarbowego w T. kwot zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych pobranych jako płatnik za okres od marca do sierpnia 2016r. w łącznej kwocie 1.251,00 zł

tj. o popełnienie wykroczenia skarbowego z art. 77 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks

ORZEKA:

I. Uznaje oskarżonego Ł. S. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, tj. wykroczenia skarbowego z art. 77 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks i za to na podstawie art. 77 § 3 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 220 (dwustu dwudziestu) złotych;

II. Zasądza od Skarbu Państwa (Kasy Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz Kancelarii Radcy Prawnego A. L. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście i 60/100) złotych brutto tytułem nieuiszczonych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

III. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty i pozostałych kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Ł. S. zamieszkały w T. pełnił funkcję prezesa podmiotu gospodarczego o nazwie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. przy ul. (...). Pełniąc tę funkcję Ł. S. miał obowiązek przekazać na rachunek Drugiego Urzędu Skarbowego w T. kwot zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, które zostały pobrane w okresie od marca 2016 roku do sierpnia 2016 roku. Z deklaracji zawierających wyliczenie tych kwot wynikało, że za miesiące : marzec, kwiecień, maj, lipiec, sierpień 2016 kwoty zaliczek na ten podatek wynosiły po 7zł miesięcznie, natomiast za czerwiec 2016 roku kwota tej zaliczki wyniosła 1216zł. Łącznie więc winna być z tego tytułu przekazana kwota 1251 zł.

Ł. S. wyżej wymienionej kwoty 1251 zł nie przekazał na rachunek Drugiego Urzędu Skarbowego w T..

(dowód : karta weryfikacji deklaracji rocznej – karta 4,
deklaracje karta 87)

Ł. S. był karany sądownie.

(dowód : karta karna 82-83)

Zgodnie z postanowieniem Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w T. z dnia 5 marca 2018 roku w sprawie niniejszej zastosowano przepisy o postępowaniu w stosunku do nieobecnych (karta 80), a tym samym oskarżony nie złożył ani na etapie postępowania przygotowawczego, ani na etapie rozprawy głównej żadnych wyjaśnień.

Z dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy wynika w sposób jednoznaczny, że Ł. S. jako prezes firmy (...) sp. z o.o. nie wpłacił na rachunek właściwego tj. Drugiego Urzędu Skarbowego w T. kwot zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, które według deklaracji zostały przez niego jako płatnika pobrane w okresie od marca do sierpnia 2016 roku, tym samym swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia skarbowego z art. 77 § 3 k.k.s. w związku z art. 6 § 2 k.k.s. i z art. 9 § 3 k.k.s.

W ocenie sądu dokumenty przedłożone przez oskarżyciela w niniejszej sprawie były jasne i zupełne i w związku z tym zostały przez sąd ocenione jako wiarygodne.

Uwzględniając uprzednią karalność oskarżonego, ale również stosunkowo niewielką wysokość kwoty wskazanej w zarzucie sąd uznał, że wystarczające będzie wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wysokości zbliżonej do minimum ustawowego określonego w art. 48 § 1 k.k.s. i w związku z tym wymierzył mu karę grzywny w wysokości 220zł.

W punkcie II wyroku sąd zasądził zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu przez ustanowionego w sprawie obrońcę z urzędu (karta 85) zgodnie z § 17 ust. 2 pkt. 3 i § 2 ust.3 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. poz 1715).

W punkcie III wyroku sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku Nr 49 poz. 223 ze zmianami) i pozostałych kosztów sądowych na mocy art. 624 § 1 k.p.k. w związku z art. 113 § 1 k.k.s.